

[Hagen Hagensen]

Lund meget rigtigt bemærkede, både omhandler spørgsmålet om oprykning, om ombytning og om oprykningsklausuler. Det skal stå stjerneklart, ville man sige i gamle dage – nu skal det jo være krystalklart – for at det kan virke, men det må det også gøre.

Jeg vil, uanset at vi var imod indeksslåneordningen, medvirke til, at der kommer en acceptabel ordning ud af dette. Men vi må have fornøden tid, og derfor kan jeg ikke love, at vi kan blive færdige til den 1. april 1982, for så tror jeg, det bliver hastværk og lastværk. Det fremgår af høringssvarene, at de, der virkelig skal arbejde med disse ting, har haft al for kort tid til, at de overhovedet kan udtale sig om det. Det meste, domstolene har sagt, er, at det vil være særdeles arbejdskrævende for tinglysningsfuldmægtige og for fogder. Jeg skal lade være med at komme ind på enkeltheder herom, men det er ganske klart, at det, man ellers har tilstræbt, og som jeg forstår justitsministeren med rette har gjort, nemlig at få ikke-jurister til at føre tingbøger, kan blive en saga blot, hvis vi skal have disse ting op at stå.

Jeg tilsiger, at vi vil medvirke positivt til at få dem igennem på en ordentlig måde, men jeg kan aldeles ikke love noget om, at det skal blive her og nu.

Anders Andersen (V):

Jeg sad egentlig og blev lidt beroliget, da jeg hørte, hvor svært det var for selv jurister at forstå denne lovgivning, for jeg må indrømme, da jeg læste det igennem, at jeg ikke helt havde fattet, om det nu også dækkede det, der var nødvendigt.

Jeg kan sige, at det i hvert fald ikke for venstres vedkommende vil være sådan, at vi ikke vil medvirke til at gennemføre en lovgivning; når et flertal har vedtaget disse indeksoptioner, må det også være rimeligt, at tinglysningsloven tilpasses sådan, at de, der køber disse obligationer og får disse obligationer, har så sikker en grund under fødderne som muligt.

Derfor er det jo vigtigt, at hensynet til efterfølgende panthavere præciseres i loven, så der ikke kan være nogen misforståelse. Så vidt jeg har kunnet finde ud af det, har man vistnok stort set løst denne problemstilling i de ændringer, man foreslår, men derfor kan

det vel være rigtigt, at man under udvalgsbehandlingen får det uddybet mere.

Det, jeg nok er lidt usikker over for, er, hvordan retsstillingen vil være for køberen af disse indeksoptioner i tilfælde af, at der optræder tvangsauktioner, måske ikke den første tvangsauktion, men en ny tvangsauktion. Vil de så have tabt den indeksering, som har været løbende i den tid, der er gået? Der er nok nogle ting her, som der kan være grund til at se på, ligesom også overvejelser i forbindelse med akkordordninger må nøjere undersøges under udvalgsbehandlingen.

Det er stort set tekniske problemer, det drejer sig om, men også, som det er sagt, udviklede tekniske problemer; det tror jeg man må sige. Jeg synes, det ville være et vældigt fremskridt, hvis det var muligt at skrive det så klart, at almindelige mennesker kan forstå det, for det er jo i mange tilfælde almindelige mennesker, der kommer ind i billedet både som låntagere og som panthavere.

Jeg ved ikke, om man i justitsministeriet vil være i stand til i de oplysninger, man nødvendigvis må give udvalget, at udforme det sådan, at det kommer til at stå klarere.

Jeg kan i hvert fald sige for venstres vedkommende, at vi naturligvis vil medvirke til en saglig undersøgelse af det og også vil medvirke til lovforslagets gennemførelse, hvis det har fået det saglige indhold, som vi lægger vægt på, og giver den klaring af problemerne, som efter vor opfattelse er nødvendig, for at ingen skal komme i en situation, som de ikke havde kunnet forudse.

Inger Harms (SF):

I dette land er der jo tradition for, at man optager mere end ét lån i en ejendom, og at de efterstående panthavere betinger sig oprykningsret. Man har fundet, at dette også burde gælde for de nylig indførte indekserulerede pantebrev, og derfor foreligger dette forslag fra regeringens side. Man forudser desuden, at der vil være mange ønsker om at ombytte gamle pantebrev med de nye indekspantebrev, og derfor har man ved nogle ændringer i tinglysningslovens § 40 foretaget visse reguleringer og tilføjelser, der skulle ajourføre tinglysningsloven, som jo stammer fra 1926, så den svarer til de forhold, der hersker for pantebrev i 1982.